

КНИЖКА ТРЕТА

1945

ГОДИНА 40

МОЕТО СЕЛО

Сред ливади и градини,
гледай спретнато селце.
Тук от люлчини години
трепка моето сърдце.

Тука, в майчини прегръдки,
видях хубавия свят —
и усетих сладки тръпки
към сестри и роден брат.

Тук, под тиха родна стряха,
сред безкрайния простор
моите мечти цъвтяха
чисти като детски взор.

И израстнах син достоен
на теб хубаво село,
на рода си многоброен
с мъдри старци на чело!

Родно село, мило село,
любя в тебе всякой кът.
В тебе, в радости и дело,
моите дни ще протекат!

Драго Попов